Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

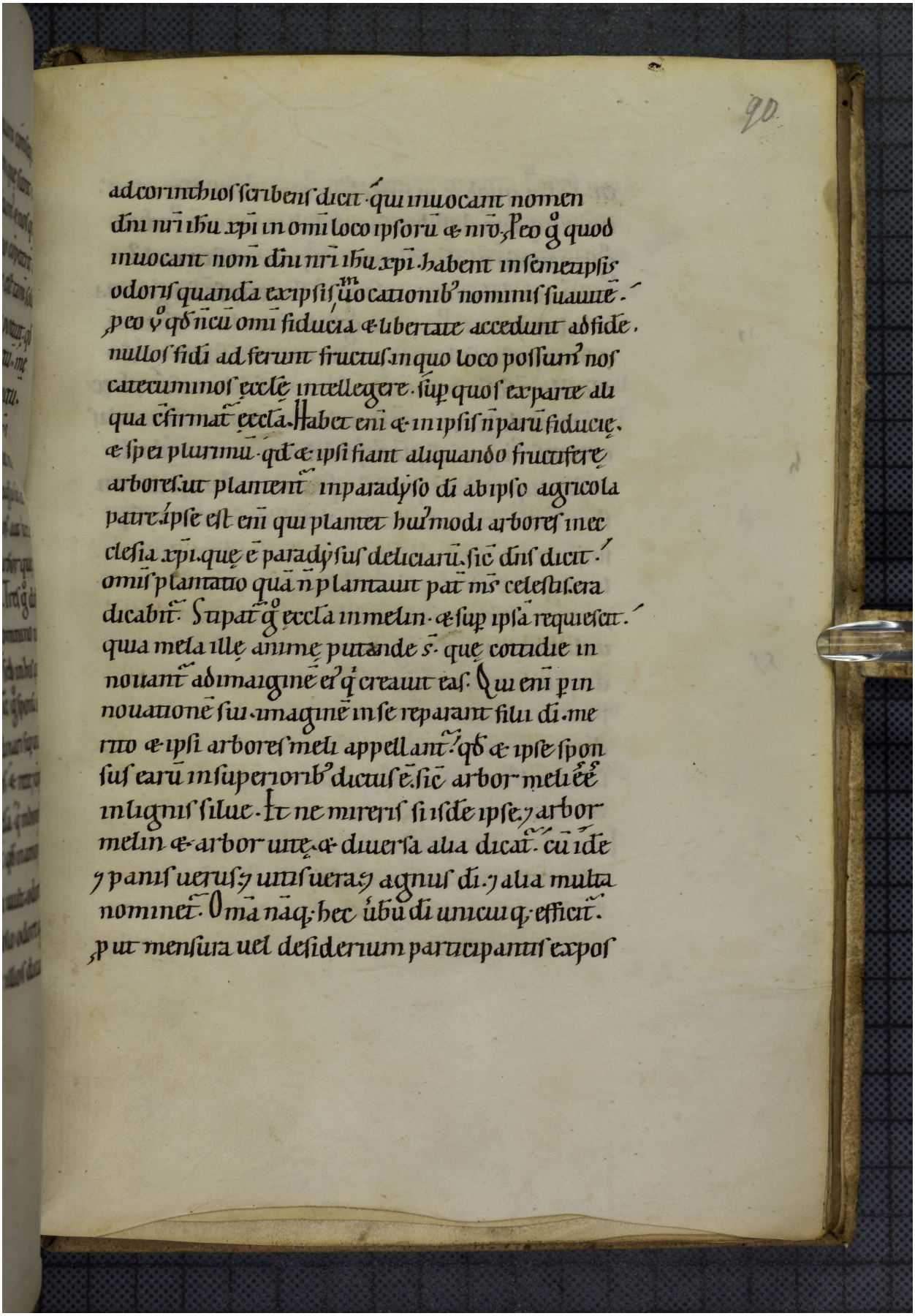

90

ad corinthios scribens dicit. qui inuocant nomen
dni nri ihu xpi in omi loco ipsorū & nrō. Ideo q̄ quod
inuocant nom dni nri ihu xpi. habent in se mea ipsis
odoris quanda ex ipsis inuocationib nominis suauitē.
Ideo q̄ qd ñ cū omi fiducia & libertate accedunt ad fide.
nullos fidi ad ferunt fructus in quo loco possum nos
catecuminos eccle intellegere. sup quos ex parte alu
qua firmat eccla. Habet enī & in ipsis ñ parū fiducie.
& spei plurimū. qd & ipsi fiant aliquando fructifere
arbores. ut plantent in paradyso di ab ipso agricola
patre. ipse est enī qui plantet huiūmodi arbores in ec
clesia xpi. que ē paradysus deliciarū. sic dns dicit.
omis plantatio quā ñ plantauit pat ms celestis. era
dicabit. Supat q̄ eccla in melin. & sup ipsa requiescit.
quia mela ille anime putande s. que cotidie in
nouant ad imaginē ei q̄ creauit eas. Qui enī p in
nouationē sui imaginē in se reparant filii di. me
rito & ipsi arbores meli appellant. qd & ipse spon
sus earū in superioribus dictus ē. sic arbor meli ee
in lignis silue. Et ne mireris si ipse idem arbor
melin & arbor uite. & diuersa alia dicat. cū ide
panis uerus. uitis uera. agnus di. alia multa
nominet. Omā naq; hec ubū di unicuiq; efficit.
Ipsi ut mensura uel desiderium participantis expos